

KÖZGAZDASZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

X. EVFOLYAM, 14. SZÁM.

ARA: 60 FILLÉR

1968. SZEPTEMBER 21.

1 perces tudósítás

A menzával kapcsolatos problémák mindannyiunkat érdekelnek. Szeretnénk gyorsan és kultúrált körülmények között étkezni. Ezért fogadunk örömmel minden változást.

Az idei tanév kezdetekor két változásról szeretnénk beszámolni, melyeket a la carte jegyekkel történő fizetéseknel vezettek be. Az egyik: kettőnél több jegyet nem fogadhatnak el a hallgatóktól. Sári Pálné, az étterem vezetője, az első pillanatban sérelmesnek látszó intézkedést azzal magyarázza: „Több jegynél nagyobb a lehetősége a blokkoló összeg elnézésének, ez pedig a konyha hiányát jelentheti. Ez a változás még így is engedmény az eredeti rendelkezésekhez képest”.

A másik újdonság az lesz, hogy a jövő hónaptól bevezetik az a la carte jegyeknek az egész hónapra át történő beváltását. Ez már régi kérés volt a diákoknak, mely úgy látszik az idén nemcsak meghallgatásra, megoldásra is talált.

— gó —

A Duna hullámain

Miképpen lehet a legkönnyebben és leggyorsabban megismerni csoporttársainkat és tanárainkat, akikkel a jövőben együtt fogunk dolgozni? Először is vidám hangulat szükséges hozzá, aztán szép és kellemes környezet, jó zene, esetleg fehér asztal és egy nagy motorshajó. Minderről egyetemünk KISZ-bizottsága gondoskodott, mikor az első évfolyam számára egy öltözősétahajózást szervezett. A recept bevált, a közel háromszáz fiatal és tanár igen kellemes délutánt töltött együtt a Duna hullámain.

Es bizony, ha nem lett volna elég stabil a hajó, lehet, hogy esetleg a hullámok között...

Hogy miért?

Azért, mert Neotonék szinte újjászülve húzták a talp alá valót, és ez mindenben olyan „táncingert” váltott ki, hogy nem sok hiányzott a fedélzet leszakadásához.

Jól sikerült ez a kezdeményezés, mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy azóta sok barátság szövődött és már több elsős csoport szervezett hasonló közös programot.

(—dár)

Rikics elvtárs az elsőévesekkel beszélget a sétahajó fedélzetén.

TÁJÉKOZTATÓ

Péter János elvtárs, a párt lami és KISZ-vezetők előtt KB. tagja, külügyminiszter szeptember 20-án, pénteken egyetemünk tanácstermében a meghívott párt-, ál-

NÉPKÖZTÁRSASÁGI ÖSZTÖNDÍJASAINK

I. FOKOZAT

III. évfolyam: Udvarhelyi László, Rupp Kálmán, Romhányi Ágnes, Daróczy Etelka, Kazár Péter, Simkó János, Lederer János,

IV. évf.: Várnai Iván, Andics Jenő, Tardos Róbert, Spitzer György, Horváth Erzsébet, Zákonyi János

V. évf.: Csomós Mária, Varga Márta, Mándik Ilona, Szalay Marianna, Priska Marianna.

II. FOKOZAT

II. évf.: Füredi Kálmán, Kallós Lilla Imola, Gedeon Péter

III. évf.: Gubcsi Lajos, Matits Ágnes, Flank Veronika, Fülöp Sándor, Horváth Judit, Takács Ede, Varró Veronika, Papp Gábor, Kandikó József, Tóth Judit, Nagy Ágnes, Forgács Csaba.

IV. évf.: Soós Katalin, Betlen János, Molnár Sándor, Gyári Sándor, Madarász Aladár, Láng János, Sebestyén István, Preisz István, Róth József, Gaál Magdolna, Koncz Katalin, Barczaházi Ildikó, Hámori Balázs, Koncz Margit, Tarafás Imre, Prókai Mária, Mihola Gyula, Nagy Márta, Császár Zoltán, Bene Annamária, Maksay Gyöngyi, Sebestyén Mária, Füst Annamária, Schiller László.

V. évf.: Werner Aranka, Mándik Mária, Kecskeméti Zsuzsanna, Csizsár Éva, Enyedi József és Dóka Ágnes. Gratulálunk kimagasló teljesítményükhöz.

Téged is várunk

Az új tanév kezdetével a KISZ-bizottságunk középiskolai ügyekkel foglalkozó csoportja ismét megkezdte az immár hagyományos politikai kör vezetési megszervezését.

Hallgatóink — az elmúlt évekhez hasonlóan — október 1-vel kezdődően rendszeres politikai foglalkozásokat, tájékoztatókat, vitákat tartanak majd középiskolai osztályokban. A munka megkönnyítésére — az idén először — 5 tagú operatív bizottság kezdi meg működését. E szerv feladata, hogy tematika kidolgozásával, az előadások vázának kialakí-

tásával segítse az aktívák munkáját, s rátermettségük vizsgálatával biztosítsa a képzés megfelelő színvonalát.

A középiskolai csoport kéri azokat a — lehetőleg első- és másodéves — hallgatókat, akik kedvet éreznek a munkához, s politikai felkészültségük is megfelelő, jelentkezzenek a csoport vezetőjénél, Simó Endre harmadéves hallgatónál a KISZ-bizottságon.

Különösen tanárszakos hallgatók jelentkezését várjuk, elsősorban számukra lehet előnyös ez az oktatómunka.

— kurtán —

Kollégiumi költözködésről...

Diákthoainkban tavaly, és az idén is 930 hallgatót kellett elhelyezni. De amíg tavaly a férőhelyek arányában történt az elhelyezés, addig az idei új elosztás a karosítás gondolatát helyezte előtérbe, ami a Makarenko utcai kollégiumban túlszűfoltást idézett elő, míg a Veres Pálné utcai és a Rudas László utcai kollégiumokat nem használtuk ki eléggé.

Mindenekelőtt szögezzük le: nem a „karosítás” ellen vagyunk (bár bebizonyosodott, hogy teljes megvalósítása csak az új kollégium elkészültekor válik lehetővé). Sokkal inkább érint minket az a tény, hogy olyan személyek döntöttek a beosztás kérdéséről, akik a kollégiumi viszonyokat nem megfelelően ismerik. A teljes igazsághoz tartozik, hogy júniusban felkérték a KISZ-t egy beosztási terv elkészítésére, ami meg is történt, de azt később — amikor a külföldiek átköltöztetése is szóba került — mellőzték. „Nem volt kívül mebeszélni az új beosztást, a diákfunkcionáriusok vagy dolgoztak vagy nyaraltak” — szöjt a hivatalos magyarázat. Ennek igazát nem vitatjuk. Nem valamiféle „sértett hiúság” beszél belőlünk, csupán a jelenlegi helyzet lehetetlenségére szeretnénk felhívni az illetékesek figyelmét.

A Makarenko utcai kollégiumban jelenleg 480 hallgató lakik, holott normál körülmények között csupán 440-et lehetne elhelyezni.

Négyágyas szobákban laknak hatan, egy emeleten 96 emberre jut 5 mosdókaegység és 4 WC. (Hogy meleg víz nincs, már közfelfogott, s ez amúgy is technikai kérdés.)

Mi indoz adódik az elhibázott beosztás mellett abból, hogy a Rudas László utcában megmagyarázhatatlan okokból külker. főiskolások is laknak, s ezenkívül magánlakások vannak kollégiumainkban, így kereső személyek vékony pénztrácajú egyetemistákat kényszerítettek albérlésre.

Ezen a helyzeten lehet és kell is segíteni. Az egyetemi KISZ VB bizottságot jelöl ki a probléma megvizsgálására, s mihamarabbi orvoslására. Amennyiben az egyetem vezetősége is hozzájárul: a napokban 40 hallgató költözik át a Makarenko utcából a Rudas és Veres Pálné utcai kollégiumokba. Így az első számú probléma megoldódik, de — a bizottság nem lesz munka nélkül a jövőben sem...

Jóó Rudolf

Demokrácia és tanulás

RÉSZLETEK DR. SZABÓ KÁLMÁN REKTOR TANÉVNYITÓ ÜNNEPI BESZÉDÉBŐL

Engedjék meg, hogy mindjárt figyelmükbe ajánljam új és régi hallgatóinknak: az egyetemi tanulmányaik küszöbén tett fogadalmuk egyikük számára se jelentsen csupán formális aktust. Elvárjuk Önöktől a felelős magatartást és munkát, amely összhangban van azzal, hogy fogadalmukban szocialista hazánkhoz való hűségére, munkásságunk és parasztságunk ügyének szolgálatára Népköztársaságunk iránti áldozatvállalásra kötelezték magukat. A jelenlegi világhelyzetben ezt különösképpen szem előtt kell tartani.

Azt is kell látnunk, hogy a reakció, ahol uralmon van, nem riad vissza a jogos követelésekkel fellépő és a haladó erők támaszát kereső diákmozgalmak, drasztikus elfojtásától: a szocialista országokban pedig, ahol elvesztette uralmát, fordított taktikát követ. Számít az ifjúság körében jelentkező eszmei ingadozásokra, a helyi hibák, a fejlődésben felvetődő problémák miatti elégedetlenségre; irányt vesz ezek kihasználására és végső soron arra, hogy szocialista jelszavak mezében szocializmusszerű akciók felé irányítsa, a munkáshatalommal szembe fordítsa a politikában amúgyis járatlan ifjúság egyes rétegeit.

Miért hozom szóba mindezeket? Hiszen, amint a közelmúlt megmutatta, ifjúságunk többségében tisztában van államunknak a felsőoktatásra fordított jelentős befektetéseivel, az oktatás, nevelés korszerűsítésére irányuló szándékaival, erőfeszítéseivel. Ha vannak is problémák, hibák, fogyatékoságok, azok kritikája általában pozitív mederben folyik, s nem idézi fel tömeges eltévelyedések konkrét veszélyét. Tehát ha mégis emlékeztetek fogadalmukra, azt azért teszem, mert éppen a nyugodt lélek, a konzolidált állapot kedvez annak, hogy egyikük-másikuk megfeleljenek a mai világ antagonizmusairól, s illy módon akaratlanul is szándékaival ellentétes célok malmára hajthatja a vizet.

Tudnunk kell tehát, hogy a szocializmus, a béke erőinek és ellenereinek világméretű harcától nem lehet elvonatkoztatni országunk belső erőinek mozgását. Nem szabad eltékníteni attól a realitástól, hogy a szocializmus erői csak abban a mederben bontakoztathatók ki teljesebben, amelyet a jelen körülmények közt érvényes társadalmi érdekek szabta partvonalak öveznek. Mivel pedig Egyetemünk is része társadalmunk intézményi rendszerének, s mivel az egyetemen belüli kötelekék is elemeit alkotják szocialista társadalmi viszonyaink egészének, a mi közös tevékenységünkről sem állíthatjuk, hogy „partatlan”.

Számunkra is vannak objektíven adott és politikailag meghatározható határvonalak, melyeken átlépni egyet jelent demokratikus fejlődésünk akadályozásával, még ha a szocializmus jellegje alatt tennék is azt, illetve szocialista ügyünk veszélyeztetésével, még ha a demokrácia jelszavával történne is az. Ilyen törekvésekkel tehát a leleplező kritikának, s ha kell a törvényes eszközök alkalmazásának jogát kell szembe helyezni! Azok mellett viszont a szabadság joga, az egyéni vagy a kollektív vállalkozás joga áll, akiknek igyekezete a történetileg meghatározott, nagyon is széles, s ma még korántsem eleget érő elmélyített mederben marad.

Amidőn a múlt tanév során kezdeményeztük és kidolgoztuk az egyetemünkön folyó közgazdász-képzés korszerűsítésének átfogó programját, akkor éppen az említett vállalkozási szabadságnak a lehetőségével élünk. Most, miután jóváhagyta javaslatainkat a Művelődésügyi Minisztérium, melynek vezető személyei menet közben is rendszeres segítséget nyújtottak, hozzájárultunk programunk realizálásához.

A programot az Egyetemi Tanács által elfogadott formában lépcsőzetesen vezetjük be. Ez annyit jelent, hogy az új képzési rendszer ebben a tanévben teljes egészében csupán az első évfolyamra felvett 960 (illetve az évismértékkel együtt közel 1100) hallgatóra terjed ki, akik közül 560-an nappali, 520-an pedig esti-szabályozó tagozaton kezdik meg egyetemi tanulmányaikat.

Az új program annak mértékében válik általánossá, ahogyan az idei elsőévesek a felső évfolyamokba lépnek.

Bizonyos mértékben azonban a jelenlegi felsőéves hallgatóink tantervei is módosulnak, noha ez nem érinti képzésük struktúráját. Így például mérsékeljük köztöltő óraterhelésüket, egyes tárgyak, foglalkozások esetében felgyorsul a korszerűbb tartalom és módszerek alkalmazása, azután az ideit negyedéves végzős hallgatóinknak is kell már 3 hónapos szakmai zárógyakorlatot folytatniuk.

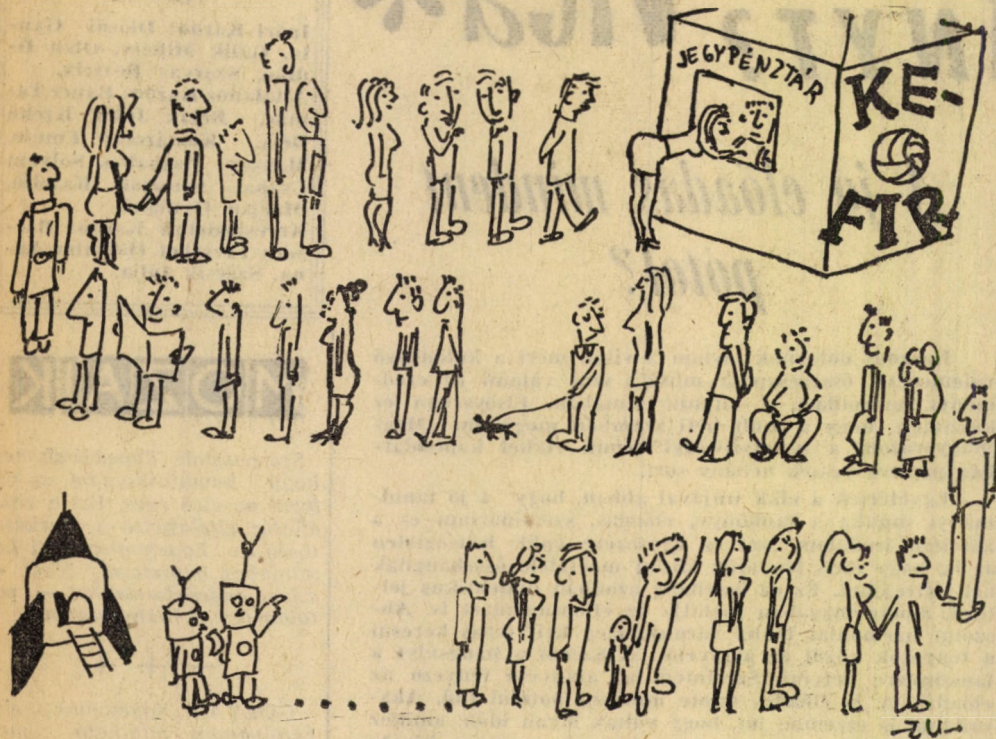
Ami pedig az új képzési rendszerről való vélekedésünket illeti, mint minden mely jól átgondolt programot, természetesen ezt sem tekintjük véglegesnek megoldásnak. Egyes elemeket kísérleti jellegűnek, s minden elemét a tapasztalatok alapján ellenőrzendők, és továbbfejlesztendők tartjuk. Tisztában vagyunk azoknak a tudományos, pedagógiai és tanulmányi feladatoknak a súlyával, amelyekkel tanárainknak, minden dolgozóknak, nem utolsósorban hallgatóinknak — a program tárgyi és személyi feltételei létrehozásáért, sikeres realizálásáért — meg kell birkóznia. Arról is meg vagyunk győződve, hogy azok az irányok, amelyek a programban konkrétan kifejeződnek, egybeesnek a gazdasági és tudományos fejlődés progresszív tendenciáival. Így minden lényeges tevékenységünk, amit a megvalósítás érdekében végzünk, joggal tekinthető úgy, mint annak a széles sodrású folyamatnak a szerves része, amelynek medrére a szocializmus felépítése irányában ható történelmi erők mélyítik. Erdemes tehát vállalnunk a kezdeményezés kockázatát, a program megvalósításához szükséges fokozott energiaráfordítást.

Ha azt kérdik, mi képzéskorszerűsítésünk lényege, erre azt válaszolhatom: egyetemünk felzárkózása korunk ama követelményeihez, amelyeket népgazdaságunk új működési mechanizmusa és az objektív fejlődés gyakorlati tendenciái támasztanak a leendő közgazdászokkal szemben.

Programunkkal igyekszünk feloldani azt az ellentmondást, ami erősen kialakulóban volt egyfelől a régi mechanizmus és az extenzív fejlődés szakemberigényeinek szolgálatára során kifejlődött képzési struktúránk; másfelől a gazdasági gyakorlat igényei között. Ezt pedig főképpen az idézte elő, hogy a mechanizmus-reform, s vele összefüggésben az intenzív gazdasági növekedésre való irányvétel, a korábbiak-

(Folytatás a második oldalon)

Előre szólunk

Most váltsa meg jegyét az év(százd) mérközésére, a KEFIR-re. Nem bánja meg! A nagy találkozót október 7-én, hétfőn 3 órakor kerül sorra a BEAC Mező utcai pályáján. Mindenkit szeretettel várunk! Jegyek szeptember 25-től a közönségszervezésen és a szerkesztőségben kaphatók

Szavazz...-ra!

Azon csaptak össze Kompániában a szembenálló kérdők, hogy a kompániák báb-színház igazgatója az egész közpénzt mérgezett nyílhegyre költötte, amellyel egyrészt elérte az ország maradék jóhírénél elvesztését (a mérgezett nyílhegy nem szerepel az ölszerszámok hivatalos listáján), másrészt krónikussá vált a kompániák kecskeköröm kiáramlása az országból. Kompániák köröm-körökben világgossá vált, hogy a báb-színház-igazgató érdemei elismerése mellett elég dísznóságot csinált ahhoz, hogy új igazgató álljon a báb-színház élére. De ki legyen az? — Az egyszerű magóg emberek hónapok óta borzadva hallgatják a Kompániából jövő híreket.

Végighordozták a nyálás köztűt az országon, megkezdődött a választás. Ehhez tudni kell, hogy a demokratikus Kompániában — tízezer kecskeköröm felmutatása esetén — bárkiből lehet báb-színház-igazgató. Az aggódó anyák hiába marasztalták fiaikat, időzve a kompániák közmondást — hogy lyukas emberből kifolyik a víz — mégis sokan jelentkeztek. A jelölteket selejtező csoportokba osztották. A selejtezőből azok jutottak a döntőbe, akik két hónapig tudják járnai az országot anélkül, hogy megölnék őket...

Na de Bell sem attól lett részeges kutya, mert a jelöltek nem tudtak elég kecskeköröm-királyt maguk mellé állítani. Megindult a híres konkiszta-dor emlékére rendezett Cortez hadjárat. A kompániák utcákat elárasztották a — szavazz Rokfortra — feliratú cipőpertlik, de a Rokfort-hívők legnagyobb bánatára egy élelmes Nikez-rajongó Rokfortot gyálázó autókereket kezdett el gyártani. A dolog odáig fajult, hogy egy nap maga Rokfort kocsija is — Nikez a mi emberünk — nyomott hagyott maga után. Az autógumi hallatlan propagandának bizonyult. Hallatlan, de nem halhatatlan propagandának. Nikez ezt jól tudván, igyekezett minden élő kompániával megbarátkozni. Választási körútja során biztosította a világoskéék kompániák szabadságjogait, megígérve, hogy északon minden világoskéék kompániákat munkanélküli segélyhez juttat, sőt aki tud énekelni, boxolni vagy cipőt pucolni, abból akár még állampolgár is lehet, délen viszont minden hófehér kompániát ö kutyát és tíz világoskéék kompániát tarthat. Megígérte, hogy beszűnteti a nem kompániák területek nyilazását, vitás kérdéseiket az ENSZ (Egysült Nemzetek Szóhivatala) elé viszik, és általában békét hagyják a világnak. A harmadik jelölt, Hubertus válaszul bejelentette, húszezer

tagú kormányt alakít, ennyi ugyanis az ország várható összlakossága, amennyiben a lövöldözési statisztikák nem romlanak tovább. Minden világoskéék kompániák tisztelőre szobrot emeltet, a hófehér kompániák lovaszobrot kapnak. A szobrok felállítását adócsökkentésből fogják fedezni.

Az országjáró Makadám a bérelszámoló évi közgyűlésén meghatott szavakkal ecsetelte, régóta nem titok előtte, hogy a bérelszámoló a nemzet létaalapja. További sikereket kívánt és átsietett a henteskisasszonyok dájára.

Hubertus ezalatt népes közönség előtt lelétt három oroszlánnaq álcazótt odaterelt tehenet, majd a szomszédos városka rodeoóján meglöbavolt egy harmincéves fogatlan páripót.

Tovább fáradoztat a műveltnyugat megmentésén, nagy súlyt fektetve arra, hogy keleti beát-együttes ne kerüljön fel a slágerlistára. Szuperfilmjeik közül különösen a Nyugatrómai birodalom bukása emelkedett ki. Az ország legerősebb ellenzéki pártja, az Úrvhadserg nyomására megtiltották, hogy tíz évnél fiatalabb kompániák este nyolc után nyilvános helyen szűlői felügyelet nélkül lövöldözhessek. Sajnos, a kecskeköröm továbbra is veszedelmes mértékben áramlott ki az országból, a végén már ott tartottak, hogy a tőzsdén pánik tört ki, ha egy francia ütgető nagyobb versenyt nyert. Diplomátaik továbbra is derűs nyugalmat árasztottak maguk körül, kitűnően whisteztek és jachtkirándulásokon egyenesen pólolhatatlannak bizonyultak. A kompániák politikuskok békevágyát mi sem bizonyította jobban, minthogy szó nélkül aláírtak volna egy olyan nemzetközi egyezményt, amely a nem kompániák területek teljes leszerelésére vonatkozna.

Hétfőként a nagy fehér kunyhó előtt vidám háziasszonyok gyűltek össze és különböző táblákat mutogattak az üres ablakoknak, mint például „főz világoskéék kompániák nélkül” vagy „nem kell minden kecskekörömöt nyilvesszöre költeni”. Ezalatt a kompániák munkásosztály otthon fürdősobája berendezésén munkálkodott. Ha nagyon sok háziasszony gyűlt össze, rendőrruhás kertészek érkeztek és megöntözték őket.

Az ifjúsággal viszont sokat törődtek, hiszen tudták, a gyerek életük folytatása. Lerombolt bérházak helyén ifjúsági klubokat nyitottak, az ügynevezett hipótanyákat. Itt cserélték ki a fiatalok tetveiket és nézeteiket a világvégéről, elfogyasztván a hazulról hozott elesdét. Ideológiájuk sikerére jellemző, hogy több magóg kis-

iparos tért át hipójelvények gyártására, különösen a „ne fizess strandon” és az „aluggy” jelvényeket vették sokan. A magóg halpiacon egyébként is mindennapos téma volt a kompániák helyzet. A fokjék üres félórákban a választás esélyeit latolgatták, sőt vásárlóikat is gyakran kérédezgették, „mondja lelkem, mi újság Kompániában, maga igazán tudja, hiszen a férje ott nősült újra”. Az ilyen kérdések viszont nem járultak hozzá a halpiac csekély forgalmához, ugyanis a Magóg tö vízét tévedésből leeresztették, pontosabban nem is tévedésből, hanem mert a zsilipör feleségének beleesett a gyűrűje. De ez csak a főtárgyaláson derült ki. Szerencséjükre a tö társadalmi tulajdon volt, így nem esett bajuk. A gyűrűt viszont, mint a föld méhénék kincsét, az állam elkobozta.

Igy merengett a Magóg nép Kompániák sorsán, míg végül idejükét és maradék eszköket elvette a Magóg Kutyaütő Fesztivál számos elődöntője. A szavazatokat ugyanis időben postára kellett adni.

— farkasházy —

Gőzgáz Gerzson jelenti

Igéretemhez híven, megint itt vagyok. Az elmúlt két hét alatt történt egy-két apróság, így például megnyitották a tanévet, elkezdődött a „szorgalmi időszak” stb. stb.

Hogy el ne felejtsem, órarendet is kaptunk, amelyen mindjárt ott helyben korrekciót kellett végrehajtanunk a nyelvi órák idejét illetően. Pedig olyan szép kis órarend volt, a maga nyomtatott mivoltában. Volt rajta 10-től 12-ig orosz óra, most átjavították 16-tól 18 órára, mert ugye délután jobban fog az agy, meg minden. Persze van jobb eset is, például: 2-től 4-ig lenne dialmat. szemináriumunk, 3-tól 5-ig orosz órák. Vicces, mi? Komolyan érdekel, mit fogunk háromtól négyig csinálni? En belátom, hogy a nyelvi tan-széknek sok órája és kevés terme van, de azért mégis az lenne a helyes megoldás, ha megpróbálnának arra az időpontra természet szerezni, melyet mi stencilezve, érvnyító után kézhez kaptunk. És jó lenne, ha ez lenne az általános, mert egyelőre az ilyen beosztás ritka, mint a fehér holló.

És ha már benne vagyok a panaszkodásban, szeretném felhívni az illetékesek figyelmét, hogy nemhogy a női mosdókba nem szereltek fel tükröt, (erre gondolni sem merem), de még egy kicsi kis vá-laszlevelet sem kapott a szerkesztőség. Valami ilyesmire gondolok, hogy „Jól van no, ezt tudjuk mi is, de nincs rá pénzünk”, vagy „elég szépek a közzgázos lányok így is”, esetleg: „köszönjük a jogos bírálatot, amint lesz rá keret, leg-

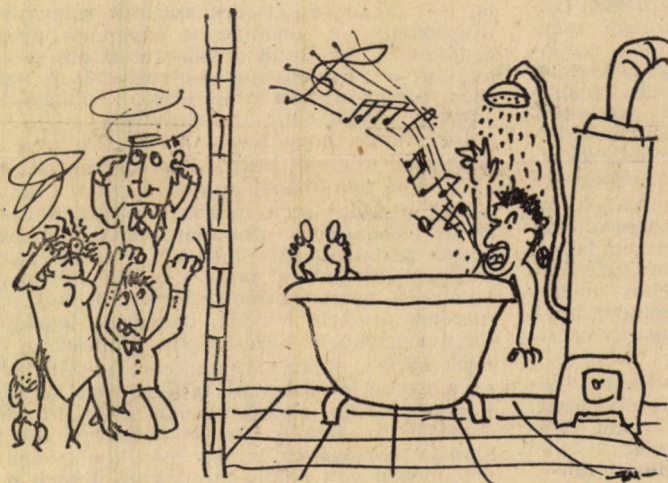
alább egy tükröt felszerelünk”. Tőke I. kötete az aktuális kö-irodalom. A tanév első napján. Hát mi ez, ha nem tanulás?! Aki az itt leírtakat nem hiszi, az magától a három kislánnytól győződhet meg igazamról. Nevük a szerkesztőségben megtalálható...

Egyébként tettem egy óriási felfedezést: rájöttem, hogy nálunk vannak, akik tanulnak. Legalábbis erre következtetek abból, amit szeptember 9-én, hétfőn a könyvtárban láttam, délután 1 órakor. Három első lány ült egymás mellett. Olvastak. Sőt, nemcsak olvastak, de jegyzeteltek is. Marx

Mára búcsúzom, pénzem nincs, de 25-ig csak kibírnak valahogy... Addig is viszlát!

MOST NE!

Inkább minden szerdán és pénteken 18 órától az egyetem énekkarában.

FIUK! LANYOK! JELENTKEZZETEK!

CSUDIJO...

Milyen egy első hallgató, ha golya? Mit csinál egy golya, ha nem tudja, hol a 314-es?

Kezdetben az elsősöket arról lehetett felsimerni, hogy fejüket egy hatalmas papírból mélyesztették, és keresték, mikor hová kell menni.

- Nem tudod, hol a IX-es előadó?
- De, a harmadikon!
- Kösz!
- Ot perc múlva...
- Az a XI-es volt.
- Csak kettőt tévedtem. Szóval mentünk, mentünk, emeletre fel, emeletről le. És ekkor jutott eszembe, nem vagyok igazi golya. Ha az lennék, szárnyaim is lennének, és nem kellene lépcsőt mászni.

S. O. S. Használt szárnyakat veszek. Cím:

—forró—

Dunaparti kesergő

...tanévkezdétkor szomorú a diák...

GÓLYABÁL

A KULTÚROSZTÁLY 1968. október 12-én szombaton este 21 órától reggel 5 óráig

GÓLYABÁLT

rendez, melyre szeretettel meghívja Önt és kedves hozzátartozóit!

Az aulában: a NEOTON-együttes játszik. Énekel: MEZEI Anikó és POÓR Péter.

A klubban: A KLUB-trió. Az étteremben: KÖSZEGI-LANTOS tánc és népi-zenekara.

Ejfellkor az 1-es előadóban:

GÓLYAÁVATÁS

Vidám kabaré — Tombola! Belépőjegyek csak elővételben a közönségszervezésen (ísz 36/a) kaphatók!

A belépőjegyek ára 20 Ft. nappali hallgatóinknak 10.— Ft. (Asztalfoglalás október 7-től a 10 óras nagyszünetekben szintén a közönségszervezésen.)

KÖZGAZDASZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt

Felölös szerkesztő:

Kincses György

Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov tér 8.

Telefon: 136-850/138

Kiadja a HírLapkiadó Vállalat

Készül a Szikra Lapnyomdában